

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

Thông tin thí sinh

Bài dự thi: Di chúc của Người – Ngọn lửa thiêng
soi đường thế hệ

Họ và tên: Huỳnh Nguyễn Kiều Linh

Khoa: Truyền thông sáng tạo

Email: kieulinh010305@gmail.com

Di chúc của Người – Ngọn lửa thiêng soi đường thế hệ © 2025 bởi
Huỳnh Nguyễn Kiều Linh được cấp phép theo CC BY-SA 4.0.

MÃ BÀI DỰ THI
(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI
CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

1. Thông tin bài dự thi của thí sinh

Hình thức:

- Bài viết cảm nhận
 Video clip
 Tranh vẽ

Tên sản phẩm dự thi: Di chúc của Người – Ngọn lửa thiêng soi đường thế hệ

Thông tin tên cuốn sách, tác phẩm được phép lưu hành mà anh/chị/bạn/em được học/đọc của Chủ tịch Hồ Chí Minh hoặc của các tác giả khác viết về Người đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, định hướng anh/chị/bạn/em luôn học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Chủ tịch Hồ Chí Minh:

Tác phẩm: Bác Hồ viết di chúc - Tác giả: Vũ Kỳ

2. Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: Huỳnh Nguyễn Kiều Linh

Chức vụ: Đoàn viên chi Đoàn 23DQH1A

Ngày tháng năm sinh: 01/3/2005

Thư viện/Khoa/Trường: Khoa Truyền thông sáng tạo – Trường Đại học Nguyễn Tất Thành

Số điện thoại cá nhân: 0703127950

Địa chỉ email cá nhân: kieulinh010305@gmail.com

Khi thời gian dần phủ bóng lên những trang sử hào hùng của dân tộc, có một văn kiện vẫn luôn toả sáng như ngọn đuốc bất diệt soi đường cho bao thế hệ người Việt Nam – đó chính là bản Di chúc thiêng liêng của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Đó không chỉ là lời dặn dò cuối cùng của một vị lãnh tụ vĩ đại, mà còn là kết tinh cao nhất của trí tuệ, đạo đức và tình yêu thương bao la dành cho Tổ quốc và nhân dân. Cuốn sách "Bác Hồ viết Di chúc" của tác giả Vũ Kỳ – người thư ký thân cận từng sát cánh bên Bác trong những năm tháng cuối đời – đã tái hiện chân thực, xúc động và sâu sắc hành trình hình thành nên di sản tư tưởng vô giá ấy. Với tư cách là một sinh viên ngành Chính trị học, tôi cảm nhận sâu sắc rằng đây không chỉ là một tác phẩm mang tính lịch sử, mà còn là lời hiệu triệu bất tử gửi tới lương tri và trách nhiệm của mỗi công dân yêu nước, đặc biệt là thế hệ trẻ hôm nay.

Tôi vẫn nhớ như in khoảnh khắc đầu tiên cầm trên tay cuốn sách "Bác Hồ viết Di chúc" của tác giả Vũ Kỳ. Không phải một tác phẩm văn học thông thường, cũng không đơn thuần là một tài liệu lịch sử. Đó là một lời gọi – lời gọi tha thiết từ trái tim của một vĩ nhân, vọng về từ quá khứ mà chạm đến tương lai. Là một sinh viên ngành Chính trị học – người đang đi trên con đường tìm hiểu, học tập và gìn giữ lý tưởng cách mạng, tôi cảm thấy mình không chỉ đang đọc một cuốn sách, mà đang trò chuyện với Bác, đang lắng nghe những lời dặn dò cuối cùng của Người – như một người con lắng nghe lời trăng trối của cha trong giờ phút thiêng liêng nhất của đời mình.

Cuốn sách không bắt đầu bằng những lý luận chính trị khô cứng, mà bắt đầu từ trái tim. Tác giả Vũ Kỳ – người thư ký trung thành đã sát cánh bên Bác trong những năm tháng cuối đời – đã ghi lại một cách chân thực từng hơi thở, từng nét bút, từng suy tư lặng lẽ của Người khi viết nên bản Di chúc bất tử. Những trang viết ấy không chỉ làm sáng tỏ hoàn cảnh, tiến trình và nội dung của bản Di chúc, mà còn hé mở cho thế hệ chúng tôi thấy được một điều lớn lao hơn: Di chúc không chỉ là lời từ biệt, mà là bản tổng kết tư tưởng, linh hồn cách mạng, và tâm huyết của một con người suốt đời vì nước vì dân.

Giữa một thời đại đang vận động không ngừng, khi những giá trị vật chất có nguy cơ lấn át lý tưởng, khi không ít người trẻ hoang mang trước những ngã rẽ cuộc đời, thì bản Di chúc của Bác lại hiện lên như một kim chỉ nam sáng ngời. Nó không mang hình thức một văn kiện hành chính, càng không giống những bản di chúc thừa kế thông thường – mà là một bản trường ca của đạo đức cách mạng, một áng thiêng liêng viết bằng máu tim và trí tuệ, dành tặng cho muôn đời sau. Trong thời đại Hồ Chí Minh, mỗi người trẻ không chỉ có quyền mơ ước, mà còn có nghĩa vụ phụng sự. Và tôi hiểu rằng, để trở thành một người cán bộ cách mạng chân chính, trước tiên phải học từ Di chúc – từ từng lời Bác căn dặn, từ từng giá trị Bác gửi gắm. Cuốn sách của Vũ Kỳ giúp tôi hình dung rõ hơn con người vĩ đại ấy không chỉ ở tầm vóc chính trị, mà còn ở tấm lòng nhân ái, ở khát vọng vươn tới những điều chân – thiện – mỹ trong đời sống cách mạng.

Với giọng văn giản dị, xúc động mà không sa vào bi lụy, tác phẩm đã làm sống lại hình ảnh một Hồ Chí Minh thanh cao, kiên định và trọn vẹn niềm tin vào tương lai dân tộc. Từ trang sách ấy, tôi đã tìm thấy trong mình một niềm tin mới – tin vào con đường mình đang đi, vào lý tưởng mà mình đang theo đuổi. Và quan trọng hơn, tôi tìm thấy một sứ mệnh – sứ mệnh tiếp nối tinh thần của Bác, lan tỏa ánh sáng của Di chúc vào từng hành động, từng lựa chọn trong đời. Cuốn sách "Bác Hồ viết Di chúc" vì thế không chỉ là một tác phẩm – nó là một lời đánh thức. Đánh thức lý tưởng, đánh thức trách nhiệm, và đánh thức lòng yêu nước trong từng trái tim thanh niên hôm nay. Với riêng tôi, nó là bước khởi đầu cho một hành trình không lùi bước: hành trình phụng sự Tổ quốc, sống có lý tưởng, và suốt đời xứng đáng với hai tiếng "con dân nước Việt".

Một bản Di chúc không giống bất kỳ bản Di chúc nào trong lịch sử. Cuốn sách "Bác Hồ viết Di chúc" không chỉ đơn thuần là ghi chép lại quá trình Người viết nên tác phẩm cuối cùng để lại cho hậu thế. Tác giả Vũ Kỳ, người thư ký thân cận gắn bó lâu dài với Bác, đã mang đến những trang viết xúc động, chân thực và đầy cảm hứng về sự chuẩn bị chu đáo, cẩn trọng đến từng câu chữ của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Một bản Di chúc không liệt kê tài sản, không để lại quyền lực, mà trao gửi cả một hồn dân tộc, một chí hướng cách mạng, một lý tưởng sống cao đẹp cho các thế hệ mai sau.

Bác viết cho ai, và để lại điều gì? Bác viết cho toàn Đảng, toàn dân, cho thế hệ trẻ, cho người lao động, cho những người đã khuất và cả những người đang sống. Trong Di chúc, điều đầu tiên Bác nhắc đến không phải là bản thân, mà là niềm tiếc thương những đồng chí, đồng bào đã ngã xuống vì độc lập dân tộc. Bác viết về Đảng – một đảng cầm quyền, nhưng phải luôn giữ đạo đức cách mạng, luôn vì dân mà hành động. Bác viết về thanh niên – lực lượng chủ lực cho tương lai, phải có lý tưởng, phải học tập, rèn luyện. Bác viết về con người – nơi tình thương, sự công bằng và tinh thần nhân đạo phải được tôn vinh tuyệt đối. Di chúc ấy không chỉ là bản chỉ dẫn cho một giai đoạn, mà là ngọn hải đăng cho mọi thời đại. Tư tưởng lớn ẩn trong những lời giản dị. Qua cuốn sách, tôi nhận ra Di chúc không hề là những trang lý luận khô cứng. Nó là kết tinh của một đời sống tư tưởng sâu sắc, nhưng được thể hiện bằng những câu từ dung dị, gần gũi như lời dặn dò của một người cha, một người thầy. Cái lớn lao của tư tưởng Hồ Chí Minh nằm chính ở chỗ ấy: lấy cái giản dị để nói điều cao cả, dùng tình thương để dẫn đường cho cách mạng. Vũ Kỳ đã giúp chúng ta hiểu rõ hơn về cái "hồn" trong từng câu chữ mà Bác viết – hồn của một bậc vĩ nhân suốt đời vì dân, vì nước.

Làm chính trị là để phụng sự, không phải để hưởng thụ. Là sinh viên ngành Chính trị học, tôi hiểu sâu sắc điều Bác viết: "Đảng phải luôn giữ mình trong sạch, xứng đáng là người lãnh đạo, là người dày tớ thật trung thành của nhân dân." Đây không chỉ là khẩu hiệu, mà là nguyên tắc sống còn. Bác dạy chúng ta rằng làm cán bộ không phải để được ban phát quyền lực, mà là nhận lấy trách nhiệm. Cuốn sách đã nhấn mạnh nhiều lần rằng từng nét bút của Bác đều thể hiện sự trăn trở về sự liêm chính, về lòng trung thực, về đạo đức cách mạng. Tôi tự thấy, nếu không sống được như vậy, tôi sẽ không xứng đáng bước vào con đường chính trị mà mình đã chọn.

Lý tưởng sống là ánh sáng không bao giờ tắt. Tôi xúc động nhất là khi đọc lại những dòng Bác viết về thanh niên. Bác không dặn dò bằng lý thuyết suông, mà bằng tấm lòng yêu thương và kỳ vọng lớn lao: "Bồi dưỡng thế hệ cách mạng cho đời sau là việc rất quan trọng và rất cần thiết." Từ cuốn sách, tôi hiểu rằng sống có lý tưởng không phải là thứ viển vông, mà là nguồn năng lượng để đứng vững trước mọi sóng gió, để vượt qua mọi cám dỗ tầm thường. Lý tưởng ấy, như Bác để lại, không gì khác hơn là phụng sự đất nước, phục vụ nhân dân. Di chúc – Lời nhắn gửi vượt thời gian. Thời gian có thể cuốn trôi bao điều, nhưng Di chúc của Bác vẫn còn mãi. Đó là điều khiến tôi suy ngẫm nhiều về trách nhiệm của thế hệ hôm nay. Cuốn sách không chỉ kể về sự kiện lịch sử, mà còn đặt ra cho người đọc một câu hỏi lớn: "Chúng ta đã thực sự làm theo Di chúc của Bác chưa?" Với tư cách một người trẻ, tôi thấy đó là câu hỏi phải được nhắc lại mỗi ngày. Làm sao để xứng đáng với niềm tin yêu của Người, làm sao để biến Di chúc thành hiện thực sống động trong đời sống chính trị – đó chính là lý tưởng hành động của tôi và cả thế hệ thanh niên hôm nay.

Không ngừng rèn luyện phẩm chất đạo đức cách mạng. Trong thời đại mới, cám dỗ vật chất, chủ nghĩa cá nhân và thực dụng len lỏi vào từng ngõ ngách xã hội. Nhưng Di chúc của Bác là lời nhắc nhở vĩnh cửu rằng đạo đức là nền móng của cách mạng. Tôi tự dặn mình và nhắn gửi tới những người bạn cùng chí hướng: Hãy sống liêm khiết, chính trực, công tâm và khiêm

nhường. Đó là cách để làm chính trị một cách đúng nghĩa – như Bác đã sống. Học tập không ngừng – cống hiến không ngơi nghỉ. Bác viết Di chúc khi sức khỏe đã suy yếu, nhưng trí tuệ thì vẫn minh mẫn, trái tim vẫn cháy lửa cách mạng. Đó là tấm gương lớn về tinh thần học tập suốt đời. Người trẻ chúng ta hôm nay, nếu muốn phụng sự đất nước, phải không ngừng học tập: học kiến thức, học đạo đức, học cách sống tử tế và trách nhiệm. Học không phải để vinh danh bản thân, mà để cống hiến được nhiều hơn. Mang Di chúc vào từng hành động cụ thể. Sống theo Di chúc không phải là việc cao siêu, mà bắt đầu từ những điều giản dị: sống tử tế, làm việc hiệu quả, yêu nước chân thành, phục vụ nhân dân thật tâm. Là người trẻ, tôi nhận ra rằng: chỉ cần chúng ta sống đúng – là chúng ta đang làm rạng rỡ lời dạy của Bác.

Cuốn sách "Bác Hồ viết Di chúc" của tác giả Vũ Kỳ là một công trình không chỉ có giá trị lịch sử, mà còn là ngọn lửa tư tưởng, truyền cảm hứng mãnh liệt đến mọi tầng lớp nhân dân – đặc biệt là thế hệ trẻ. Với lối kể chuyện giản dị, giàu cảm xúc và chân thành, tác phẩm đã giúp tôi hiểu sâu sắc hơn về tâm nguyện của Bác, về lý tưởng cách mạng và đạo lý sống mà Người để lại. Tôi tự hào là một sinh viên chính trị học trong thời đại Hồ Chí Minh – một thời đại mà Di chúc của Bác không chỉ là di sản, mà còn là kim chỉ nam hành động. Trên con đường phía trước, với trái tim đầy nhiệt huyết và lý tưởng phụng sự, tôi nguyện sống, học tập và chiến đấu để xứng đáng với lời Người dạy. Bởi Di chúc không chỉ là của riêng Bác, mà là di sản tinh thần thiêng liêng của cả dân tộc – mãi mãi bất tử.